

Stanovisko k pracovnímu a politickému hodnocení s. Boženy Ročkové

Soudružka Ročková pracuje jako administrativní pracovnice na úseku VUML od roku 1962. Z informací dřívějšího ředitele VUML je známo, že ve svém pracovním zařazení si počínala velmi dobře a zodpovědně. Osobně jako její nepřímý představený mohu ji hodnotit v pracovním zařazení jen za dobu jednoho roku tj. od srpna loňského roku, kdy jsem byl pověřen pracovat na úseku VUML.

Jako administrativní pracovnice nebyla nikdy hodnocena.

Můj nástup do funkce bylo provázen neznalostí - zejména politicko-organisátorskou, potřebnou pro tento úsek práce. Soudružka Ročková od samého počátku prokázala velmi přímý a soudružský vztah, abych se do funkce co nejdříve zapracoval, všemožně pomáhala a radila. Výsledkem práce bylo, že první ročník VUML byl jako jeden z mála v kraji včas, v termínu 4. 9. 1968 otevřen a zahájil přednášky.

Z celkové práce na svém úseku má značné organisátorské zkušenosti, umí si poradit a má svou zásluhu na naprosto pravidelném chodu celého VUML, včetně přednášek i cvičení, včetně administrativní dost náročné práci. Do vymezené dělby práce mezi mnou a jí jsem nemusel takřka zasahovat. Dovede se pro plnění pracovního úkolu i nadchnout.

Pokud jde o její ideově politické názory a postoje jeví se někdy, že reaguje a vyjadřuje se k politickým otázkám bezprostředně, ihned, reaguje bez uvážení dalších možných souvislostí, často bez promyšlenosti a ani když se prokáže věc v jiném světle těžko chápe, že by se měla opravit, či hodnocení, názory změnit. To se týká většiny období minulého roku, zejména politické situace a jak se zdá s některými momenty není vyrovnaná. Působí to, jakoby snad jí bylo ihned všechno jasné. Snad to pramení i z toho, že mezi administrativními pracovníky okresního výboru má fakticky největší politické vzdělání.

Jeví se jako charakterově zásadová, nerada mění své názory. Přesto je však velmi citlivé povahy, citlivě reaguje.

Je pozorná ke své rodině a dětem.

Členství ve straně jí není lhostejné. Zdá se však, že podlehla některým nesprávným názorům.

Miroslav H a n a č í k ,
ředitel VUML.

S uvedeným hodnocením souhlasím.

RSDr. Josef K u č e r a ,
tajemník OV KSČ.

Na OV KSČ jsem byla přijata 15. 2. 1962 jako technicko-administrativní pracovnice do VUML. Předtím jsem pracovala na ONV a neměla jsem v úmyslu odcházet. Vše za mne vyřídil s. Gellner, tehdejší taj. OV KSČ, znal mě z práce v ČSM.

Později jsem byla převedena do administrativních sil a přiděla další práce pro OPSML a úsek školství. Organisační, technickou a administrativní práci jsem však vykonávala nadále. Hodnocena jsem však byla jako administrativní síla. Pokud posuzuji svoji vlastní práci na OV KSČ domnívám se, že jsem úkoly vždy plnila zodpovědně a přesně.

Za celou dobu nebylo na mne podáno žádných stížností ani od soudruhů pro které jsem pracovala, ani z řad dobrovolných funkcionářů a posluchačů VUML. Vždy jsem byla ochotná každému pomoci, pokud to bylo v mých silách. Často jsem plnila úkoly, které nebyly v mé náplni.

Příklady: s. Mračanský, první ředitel VUML za krátkou dobu po mém nástupu onemocněl, druhý ředitel s. Lukášek studoval při zaměstnání VŠP, často byl na konzultacích v Praze. Dvě léta jsem sama pracovala při závěrečných zkouškách. (jednou byl s. Lukášek nemocen, podruhé byl na měsíčním soustředění v Praze). Po nástupu s. Dubová, která rok zastupovala s. Lukáška jsem automaticky vykonávala práci bez zvláštního řízení, soudružka neznala problematiku VUML. V posledním období práce na VUML byl s Lukášek neúměrně zatěžován prací pro ved. tajemníka a okresní konference, takže mu téměř nezbýval na VUML čas. Ve VUML se však normálně vyučovalo.

Za dobu téměř 8 let práce na VUML jsem byla kritizována 3x. Soudruhy Čejkou, Klimešem a Novotným a to nikdy v mé přítomnosti, nekonkrétně a vždy v souvislosti s plněním jiných úkolů, které nepatřily do mé náplně. Tuto kritiku jsem nepřijala, protože se domnívám, že byla vyvolána z neznalosti mé práce.

Jistě jsem se dopustila různých chyb ve své práci, přesto se domnívám, že mě nikdo nemůže upřít snahu, iniciativu, svědomitost a zodpovědnost v práci. Odvolávám se v tomto směru na všechny pracovníky našeho oddělení v hodnocení mé práce, na s. Konečka se kterým jsem spolupracovala ve VUML jako lektorem VUML a při různých řešeních v souvislosti se studiem příslušníků armády, VB a společ. org. Dále na s. Kumra, který se zúčastňoval slavnostních vyřazení absolventů VUML a nemůže popřít solidnost v přípravě na tato vyřazení. Odvolávám se i na další pracovníky a členy OV, kteří pracují ve VUML jako lektoři, zúčastňovali se zkoušek apod. V hodnocení mé práce ve VUML je třeba brát v úvahu pravidelnost práce, nebylo oddechových dnů. Nebylo dostatek učebnic a literatury pro posluchače, toto bylo nahrazováno mnoha stránkami psaných a rozmnožovaných skript. Mnoho materiálů se psalo i pro lektory samotné. Tyto psané materiály se dělaly také pro OPSML, především pro místní a závodní lektoráty. Z posledních let možno doložit založenými kopiemi. Tato práce vyžadovala i velkého nervového vypětí vezmeme-li v úvahu nedostatečné a zastaralé vybavení rozmnožovacích strojů.

Přitom jsem nikdy svou práci nezveličovala a takzvaně „neprodávala“. Domnívám se, že moje práce nebyla nikdy doceněna. Přesto, že jsem vykonávala i technicko-organisační práci nebyla

jsem takto hodnocena. Při prémiovém hodnocení jsem byla pod průměrem administrativních sil a nebo vůbec.

K politickému hodnocení: V naší rodině pracujeme pro komunistické hnutí 40 let. Otec vstoupil do KSČ v roce 1928, pracoval jako jednatel VO, za okupace byla zatčen a zemřel v Osvětimě v srpnu 1942. Maminka kandidovala v posledních volbách před okupací za KSČ, po zvolení zastupovala KSČ v obecním výboru až do zrušení KSČ. Po okupaci pracovala ve funkcích neustále. 3 období v NV, jako pokladní VO, řadu let v představenstvu JZD, nyní v 65 letech pracuje v komisi NV. K této práci rodiče vedli i své děti. Je nás pět sourozenců, všichni jsou členy strany. Dva starší bratři od r. 1945, já od ledna 1946 s přerušením v roce 1950, sestra mladší od r. 1948, rovněž i nejmladší bratr je členem strany. Všichni pracujeme neustále ve funkcích.

V naší rodině byl vždy zájem vlasti, strany, internacionalismu stavěn nad zájmy osobní. Ve válce nám bylo těžko, zůstali jsme bez prostředků. Maminka uklízela ve škole, společně jsme pracovali na menší výměře půdy. Po osvobození měla být rodině vyplacena náhrada válečných škod v hodnotě asi 34 000 Kč. Maminka se této náhrady zřekla přesto, že měla 5 dětí, otec se nevrátil a nejmladší bratr měl 5 let. Vztah k sovětskému svazu byl v rodině pěstován od první republiky. Hodně se v rodině o SSSR četlo. Všichni máme k sovětskému lidu vřelý poměr, čekali jsme na RA jako na osvoboditele a tak je také chápeme. Otcovo jméno je zapsáno spolu s dalšími oběťmi fašismu a padlými rudoarmějci na pomníku na návsi v Rakvicích. Vstupem spojeneckých armád v srpnu na území ČSSR jsem byla šokována. Domnívala jsem se, že jsme byli schopni se s protisocialistickými silami vypořádat sami. Obětí v těchto událostech mě bylo líto na obou stranách, domnívám se, že byly zbytečné. Tak jsem také hovořila na říjnové členské schůzi v roce 1968. Nesouhlasila jsem se vstupem spojeneckých armád na naše území. Doposud jsem se s tím nevyrovnala, ani pod tíhou argumentů, které jsou nyní zveřejňovány. Nikdy jsem však nevystupovala protisovětsky a proti lidu této země, nikdy jsem nevystupovala protisocialisticky. Věnovala jsem budování socialismu hodně sil, osobního volna, neustále jsem pracovala v dobrovolných funkcích. Odmítám proto jakékoliv osočování v tomto směru ať je vykládáno kýmkoliv, ale především od těch pracovníků, kteří mnoho pro socialismus a stranu neudělali a nyní chtějí ukazovat prstem a odsuzovat. S konsolidací poměrů v ČSSR souhlasím. Nesouhlasím s extrémem, ať jsou vyvolávány zprava či zleva. Je mně cizí jakékoliv vandalství, ničení a chuligánství.

V hodnocení konsolidací se podřizuji usnesením vyšších orgánů, přesto však vnitřně nesouhlasím se vstupem spojeneckých vojsk na naše území, protože jej považuji za předčasný.

Při hodnocení ženy nelze opomenout ani její práci pro rodinu. Přesto, že pracuji, manžel vystudoval nižší a vyšší průmyslovou školu, nezanechal funkcí ani členství v LM. Já sama jsem absolvovala VUML a dvouletou SEŠ s vyznamenáním. Po celou dobu jsem pracovala v dobrovolných funkcích, jako členka výboru ZO KSČ v Bažantnici, v občanském výboru, od roku 1961 jako soudce mimo své povolání, nyní v OV ČSŽ. Mimo to se starám spolu s manželem o výchovu dětí.

Božena Ročková

Vyjádření ke stanovisku výboru ZO KSČ ze dne 20. 10. 1969 k mému hodnocení:

Nesouhlasím s hodnocením, že mám pravicové názory. Pod pravicovými názory si představuji člověka protisovětsky a protisocialisticky zaměřeného. To já v žádném případě nejsem, to dokazuje celý můj dosavadní život, kdy jsem všechny své síly a schopnosti dala pro práci při budování socialismu. Nepovažuji se také za žádný protisovětský element. To, že jsem se dosud nevyrovnala se vstupem spojeneckých armád nikoho neopravňuje k tomu, aby o mně tvrdil, že jsem protisovětsky zaměřená.

Vyjádření k hodnocení komise:

Nesouhlasím s tím, že jsem měla báseň J. Palacha po sklem 16.10. 1969. Tuto jsem odstranila v srpnu 1969. Po upozornění s Kučery.

Nesouhlasím, že jsem inklinovala k pracovníkům s pravicovými názory. Pokud jsem se stýkala s jednotlivými pracovníky, jsou to lidé, pro které jsem na oddělení pracovala a měla jsem k nim dobrý vztah i před srpnem 1968. Protože jsem s nimi dlouho pracovala a dalšími, ne z našeho oddělení se přátelila, domnívám se, že je znám snad lépe než ustavené komise, tvrdím, že to jsou lidé, kteří měli vždy dobrý vztah k socialismu a Sovětskému svazu. Měla jsem vždy vztah k lidem charakterově dobrým, čestným a po stránce morálky (i v osobním životě) zásadovým.

Dále nesouhlasím s tím, že komise mě doporučila propustit. Podle ústního sdělení s. Peška se komise nerozhodla a dala věc posoudit POV.

Božena Ročková

Převzal: Dne 13. Listopadu 1969

Ž i v o t o p i s

Narodila jsem se 3. září 1927 v Rakvicích, okr. Břeclav jako dcera dělníka. Zde jsem také vychodila základní i měšťanskou školu. Vyučila jsem se dámskou krejčovou a po vyučení jsem odešla pracovat do pohraničí do textilního závodu. (Aš v Čechách). Pracovala jsem zde nejdříve jako dělnice, později po zapracování v tříměsíčním kursu jsem byla vyslána jako instruktorka do zakládajícího závodu v Písku v Čechách. Zde jsem pracovala asi rok. Protože do tohoto závodu byli vysláni na vedoucí místa soudruzi z Aše - hlavního závodu, vytvářelo se zde nepřátelství a nedobré vztahy mezi nimi a místními pracovníky.

Také z těchto důvodů jsem odešla pracovat do n.p. Svit v Gottwaldově, kde pracovala moje sestra. Pracovala jsem zde jako dělnice v obuvnické dílně. Po absolvování krajské politické školy ČSM jsem byla přijata do aparátu ČSM. Pracovala jsem jako referent na KV KSČ, po absolvování roční ÚP3 v Praze jako ved. tajemník OV ČSM v Uh. Brodě a pak opět v Gottwaldově jako tajemník OV ČSM - venkov.

Po provdání jsme s manželem odešli pracovat do Elektrárny v Hodoníně, protože jsme neměli naději v Gottwaldově získat byt. V Elektrárně jsem pracovala jako dělnice, po narození druhého dítěte jsem zůstala v domácnosti.

V roce 1961 jsem nastoupila na půlroční brigádu do Mlékaren v Hodoníně. V listopadu jsem pak začala pracovat na ONV v Hodoníně, odkud jsem po 3 ½ měsíce přešla na OV KSČ jako administrativně - technická pracovnice. Zde jsem pracovala do 1. 2. 1970.

K politické činnosti

Do KSČ jsem vstoupila v lednu 1946 v Rakvicích, kde jsem se zúčastňovala všech akcí, které strana organisovala.

V Aši jsem pracovala jako členka výboru ZO KSČ n.p. Tosta. V únoru 1948 jsme jako mladí členové strany byli k dispozici OV KSČ. Protože zde byla situace velmi složitá - hlídali jsme německé příslušníky při různých shromážděních, služby u telefonu, chlapci pomáhali hlídat hranici.

V Aši jsme založili organizaci ČSM a později OV ČSM. Pracovala jsem v obou výborech. V Aši jsem pracovala také jako pokladník ZV ROH a ve výboru mládeže na závodě.

V Písku jsem pracovala jako místopředseda ZV ROH a ve výboru ČSM, dále ve výrobním výboru.

Zde jsem se nezúčastňovala práce v KSČ, vzhledem k některým špatným vlastnostem funkcionářů KSČ. Tehdy jsem ještě nepochopila, že stranu nedělají jednotlivci. Tímto jsem měla také své členství přerušeno. Opět jsem byla přijata ve Svitu v Gottwaldově v roce 1951.

Ve Svitu jsem pracovala jako předsedkyně ČSM - dílenského výboru a člen sektorového výboru, kde jsem měla na starosti instruktory

patronátních organizací. Sama jsem rovněž pracovala jako instruktor v org. ČSM Šarovy. Na KV KSČ jsem pracovala ve funkci ved. stranické skupiny a instruktor Svazarmu. Na Ústřední škole ČSM jako pokladník ROH, v Uh. Brodě jako kandidátka OV KSČ.

V Elektrárně jsem pracovala jako důvěrník ROH.

Po narození druhého dítěte jsem zůstala v domácnosti a pracovala ve výboru uliční organizace KSČ v Bažantnici, později v občanském výboru.

Od r. 1961 pracuji jako soudce mimo své povolání.

Od založení OV ČSŽ pracuji jako členka tohoto orgánu. (od pros. 1968).

K rodičům, sourozencům a manželovi:

Otec byl členem KSČ od roku 1928 a pracoval jako jednatel organizace v Rakvicích. V roce 1941 byl zatčen, vězněn v Brně pod/Kaštany, později v Osvětimi, kde v srpnu 1942 podle sdělení německých úřadů zemřel.

Matka již před válkou v posledních volbách kandidovala za KSČ do obecního výboru a pracovala zde až do zrušení KSČ.

Do KSČ vstoupila v roce 1945, pracovala jako pokladník VO KSČ, několik období v MNV, podílela se na zakládání JZD, pracovala několik let v představenstvu. V JZD pracovala jako pokladník (asi 20 let), nyní je v důchodu.

Bratr Miroslav a Oldřich vstoupili do KSČ v roce 1945. ~~Založi~~ Podíleli se na založení organizace KSČ v Rakvicích a od této doby pracují neustále v různých funkcích.

Sestra Jaroslava vstoupila do KSČ v roce 1948, celé roky pracuje rovněž neustále ve funkcích.

Bratr Bohumil měl po osvobození 5 let. Později byl členem PO, ČSM a před několika lety vstoupil do KSČ (~~neznám přesně rok vstupu~~). 1967

Manžel vstoupil do KSČ v roce 1948, kde pracoval rovněž neustále v různých funkcích, rovněž v ČSM.

Nyní pracuje jako vedoucí závodního lektorátu v Elektrárně.

Za jeho práci mu bylo uděleno státní vyznamenání.

Dodatek k mému odchodu z aparátu OV KSČ.

K 1. 11. 1969 jsem dostala tříměsíční výpověď. Na mé odvolání a žádost, aby mě byly sděleny konkrétní důvody jsem doposud nedostala odpověď.

2. února 1970

Ročková Božena
U červených domků 19
H o d o n í n

Doplněno 16. 4. 1970

Po odchodu z aparátu OV KSČ jsem nastoupila do Mor. naft. dolů - řed. Hodonín do funkce kádrové ref. a korespondentky. Na zásah OV KSČ mě byla funkce změněna na osobní ref. a korespondentku. Po měsíci přesto, že jsem měla smlouvu na tuto funkci vyslovenou, mě bylo sděleno, že jsem byla přijata především na korespondenci. Rovněž plat mě byl na zásah OV KSČ snížen z 1420,- Kčs na 1330,- Kčs.

Po těchto zásazích jsem se rozhodla ze závodu odejít.

Ročková B.

Jan Zajíc

Pochodeň vzplála uprostřed náměstí
Pochodeň strachu z lidského neštěstí
Pochodeň zoufalství
Pochodeň vzdoru
Pochodeň protestu
Němého bolu
Pochodeň zármutku z toho co se stalo
Zjizvené Muzeum z ran když zaplakalo
Pochodeň vyznání plamenného kředa
Lidé - BUĎTE LIDMI
Jinak se žít nedá!